

Begrundelse

Det fremgik af en udsendelse i TV2 den 26. maj 2004, at bortførte børn kan have problemer med at komme til Danmark senere i livet.

Svar (10/6 04)

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Danske statsborgere kan altid uden tilladelse indrejse og opholde sig her i landet.

Det bemærkes i den forbindelse, at et barn af en dansk kvinde har dansk indfødsret, uanset om det er født i udlandet. Det samme gælder et barn af en dansk mand født i ægteskab i udlandet. Et dansk barn, der er bortført til udlandet, og som har stiftet familie der, vil således normalt kunne medbringe sine egne børn ved en tilbagevenden til Danmark.

En dansk statsborgers nærtstående udenlandske familie – dvs. ægtefælle eller fast samlever og børn – kan komme her til landet som led i familiesammenføring efter udlændingelovens § 9, såfremt betingelserne herfor er opfyldt.

Der kan endvidere efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, gives opholdstilladelse til en udlænding, hvis ganske særlige grunde taler derfor. Det vil bl.a. efter omstændighederne kunne være tilfældet, hvis nægtelse af familiesammenføring vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser eller i øvrigt bør tillades af andre ganske særlige grunde, og der ikke efter udlændingelovens § 9 er mulighed for at tillade familiesammenføring.

Hertil kommer, at en herboende persons udenlandske familie har mulighed for at komme hertil på anden vis end via familiesammenføring, herunder med opholdstilladelse som led i beskæftigelse eller med visum.

Der er således allerede efter de gældende regler i et vist omfang mulighed for, at en dansk statsborger, der har været bortført til udlandet, kan vende tilbage til Danmark sammen med sin eventuelle nærtstående familie.

Jeg har sympati for, at der i sådanne sager bør tages et særligt hensyn til den person, der som barn har været udsat for en strafbar handling i form af en bortførelse til udlandet og som følge heraf ikke har haft mulighed for at have sin opvækst i Danmark. Det forhold, at den herboende person er hjemvendt til Danmark efter at være blevet bortført til udlandet, bør således efter min opfattelse indgå ved udlændingemyndigheder-

nes vurdering af, om der kan gives opholdstilladelse.

Udlændingemyndighederne har alene kendskab til ganske få sager, hvor en herboende person, der er hjemvendt til Danmark efter at være blevet bortført til udlandet som barn, har søgt om familiesammenføring med sin nærtstående udenlandske familie. Der har derfor ikke hidtil foreligget en fast praksis for udlændingemyndighedernes behandling af sådanne sager.

Jeg har nu besluttet, at der i visse tilfælde skal meddeles opholdstilladelse efter bestemmelsen i udlændingelovens § 9 c, stk. 1, når en herboende person, der er hjemvendt til Danmark efter som barn at være blevet bortført til udlandet, søger om familiesammenføring med sin nærtstående udenlandske familie (dvs. ægtefælle eller fast samlever og børn), selvom betingelserne for familiesammenføring efter udlændingelovens § 9 ikke er opfyldt.

I sådanne sager bliver det afgørende, om der foreligger de ganske særlige grunde, der kræves for at meddele opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1. Der skal således foreligge stærke hensyn, der afgørende taler for at meddele opholdstilladelse, selvom de almindelige regler om ægtefællesammenføring ikke kan begrunde dette. Der skal bl.a. lægges vægt på, om der er tale om en ulovlig bortførelse. Der skal endvidere lægges vægt på, hvor gammel den herboende person var ved bortførelsen til udlandet, og hvor gammel den herboende person er på tidspunktet for ansøgningen. Baggrunden for den herboende persons ønske om at vende tilbage til Danmark kan tillige indgå.

Det kan ikke forventes, at der kan opnås tilladelse til familiesammenføring med en ægtefælle eller fast samlever efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, hvis det må anses for tvivlsomt, om ægteskabet er indgået eller samlivsforholdet er etableret efter begge parter eget ønske, jf. princippet i udlændingelovens § 9, stk. 8.

Det kan heller ikke forventes, at der gives tilladelse til familiesammenføring med en ægtefælle eller fast samlever efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, hvis der er bestemte grunde til at antage, at det afgørende formål med ægteskabets indgåelse eller etableringen af samlivsforholdet er at opnå opholdstilladelse, jf. princippet i udlændingelovens § 9, stk. 9.

Der vil endvidere i hvert enkelt tilfælde skulle foretages en vurdering af, om der foreligger sådanne ganske særlige grunde, at de enkelte,